

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. K.**
nar. X
st. přísl. X
pobytem X

proti

žalované: **Policie České republiky,**
Krajské ředitelství policie kraje Vysočina,
odbor cizinecké policie
sídlem Wolkerova 4448/37, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2022, č. j. KRPJ-107378-65/ČJ-2021-160022-SV

takto:

- I.** Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, odboru cizinecké policie ze dne 5. 4. 2022, č. j. KRPJ-107378-65/ČJ-2021-160022-SV **s e z r u š u j e** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalobci **s e n e p ř i z n á v á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovaná **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 20. 4. 2022 žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2022, čj. KRPJ-107378-65/ČJ-2021-160022-SV (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaná rozhodla o prodloužení zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění o 60 dnů do dne 22. 5. 2022 ve smyslu ustanovení § 124 odst. 3, § 125 odst. 1 ve

spojení s § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „ZPC“). Tím prodloužila dobu zajištění žalobce nad dobu stanovenou v § 125 odst. 1 ZPC, a to v souladu s ustanovením § 125 odst. 2 ZPC.

II. Napadené rozhodnutí

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla následující. V první řadě žalovaná odkázala na ustanovení § 125 odst. 1 a § 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců (dále jen „ZPC“). Shrнула rozhodné skutečnosti pro zajištění žalobce.
3. Z podkladů pro rozhodnutí vyplývá, že žalobce byl zadržen dne 9. 10. 2021 v 10:20 hod., když policejní hlídka kontrolovala cizince na silnici I/19 mezi obcemi Starý Pelhřimov a Dubovice. Šetřením bylo zjištěno, že cizinci jsou bez cestovních dokladů a platného oprávnění k pobytu. Proto byl žalobce zajištěn téhož dne a byla ověřena v databázích jeho identita. Téhož dne s ním bylo zahájeno řízení o uložení správního vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 ZPC.
4. V řízení o uložení správního vyhoštění bylo zjištěno, že je svobodný a bezdětný a pracoval v Alžírsku jako kadeřník. Vycestoval z Alžírska z důvodu ekonomické situace nejprve do Turecka a pak do Evropy. Cestoval dále přes Řecko a Makedonii, Srbsko, Maďarsko až do ČR. Mířil do Rakouska. Žalovaná shledala, že v jeho případě nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, přičemž tuto úvahu podrobně popsala.
5. Poté, co byl žalobce zajištěn, byla žalovaná po celou dobu zajištění v kontaktu s Ředitelstvím služby cizinecké policie, které je příslušné k zajišťování náležitostí spojených se správním vyhoštěním Alžírské demokratické lidové republiky v Praze dne 21. 10. 2021 týkající se ověření totožnosti.
6. K době trvání zajištění žalovaná zejm. uvedla, že doba 60 dnů byla stanovena s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Žalovaná je povinna zajistit potřebné náležitosti, a to zejm. vydání nového cestovního dokladu, obstarat letenku nebo vyjednat průvoz přes jiné státy EU. Vzhledem k obdržené informaci ŘSCP ze dne 8. 3. 2022 je žalovaná přesvědčena, že stanovená doba trvání zajištění je přiměřená.
7. Dále žalovaná vysvětlila, že využila svého oprávnění ve smyslu ustanovení § 125 odst. 2 písm. a) ZPC, a to z toho důvodu, že žalobce zmařil průběh správního vyhoštění nebo vycestování tím, že dne 5. 4. 2022 v 02:07 hod. se na svém pokoji v ZZC Balková úmyslně sebepoškodil pořezáním se v oblasti stehů neznámým předmětem a musel být prostřednictvím záchranné služby převezen k ošetření do zdravotnického zařízení. Při prohlídce před zdravotní eskortou bylo zjištěno, že si žalobce způsobil zranění plíškem z respirátoru, který měl během prohlídky u sebe. Žalobce svým chováním zmařil své správní vyhoštění, k němuž mělo dojít dne 5. 4. 2022 v 6:30 hod. odletem z letiště Praha přes Paříž do Alžíru.

III. Žaloba

8. V žalobě ze dne 20. 4. 2022 uvedl žalobce následující žalobní body. Předně namítl, že žalovaná porušila čl. 8 Listiny základních práv a svobod čl. 6 Listiny základních práv EU ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy.
9. Podle jeho názoru zajištění cizince nesmí být svévolné a musí sledovat konkrétní účel, v tomto případě tedy uskutečnění správního vyhoštění. To však neznamená, že lze zajištění cizince za účelem správního vyhoštění prodloužovat až na maximální dobu. Délka každého jednotlivého zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli. Je třeba též zdůvodnit, jaké kroky směřující k vyhoštění dosud policie učinila a proč nemohla vyhoštění realizovat.
10. Žalovaná poukázala na to, že žalobce dne 5. 4. 2022 zmařil realizaci správního vyhoštění. Časový odhad jednotlivých kroků opětovného vyhošťovacího procesu či náležité odůvodnění zajištění žalobce v rozmezí 60 dnů však žalobce v napadeném rozhodnutí postrádá.
11. Stran přiměřenosti doby zajištění odkázal žalobce na právní názor uvedený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011 – 79. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě čeho se žalovaná domnívá, že v průběhu doby prodloužení zajištění skutečně dojde k realizaci správního vyhoštění. K tomu odkázal na právní názor uvedený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Asz 143/2020 – 48.
12. Součástí přehledu úkonů popsaných v napadeném rozhodnutí není patrný ani přibližný časový odhad trvání jednotlivých fází procesu správního vyhoštění. Z odůvodnění vyplývá pouze to, jaké kroky již byly učiněny s tím, že tyto kroky bude žalovaná muset učinit opětovně z důvodu zmaření správního vyhoštění.
13. Délka prodloužení zajištění byla stanovena příliš obecně. V souvislosti s tím, že žalobce byl zajištěn nad 180 dnů, se žalobce domnívá, že by odůvodnění prodloužení zajištění mělo být o to preciznější a dostatečně odůvodněné, a to zvláště tehdy, pokud se jedná o pokračující omezování osobní svobody. Odůvodnění obsažené v napadeném rozhodnutí je šablonovité a není z něho patrné, zda žalovaná zohlednila konkrétní situaci žalobce.
14. Kromě uvedeného navíc chybí v napadeném rozhodnutí i bližší odůvodnění časového rámce realizace dalších kroků, které budou následovat, pokud se podaří obstarat žalobci náhradní cestovní doklad, a to se zřetelem k mimořádné situaci způsobené pandemií nemoci Covid-19. Epidemiologická situace vrhá na uskutečnitelnost vyhoštění žalobce stín pochybností, které žalovaná ve svém rozhodnutí zcela přehlédla.
15. Žalobce uzavřel, že prodloužení zajištění žalobce je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, vady napadeného rozhodnutí i nepřiměřenost, a proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalované

16. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 29. 4. 2022 shrnula obsah správního spisu a k jednotlivým žalobním bodům uvedla, že žalobce byl zadržen bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu, přičemž si neoprávněnosti svého pobytu byl plně vědom.

17. Po celou dobu trvání zajištění žalobce je žalovaná v kontaktu s ŘSCP, které je kompetentní k ověřování totožnosti cizinců a s tím spojeného vydávání nových cestovních dokladů a následně pak k zajištění přepravních dokladů, na základě nichž je správní vyhoštění uskutečňováno. Žalovaná se zde odkazuje na informace získané od ŘSCP.
18. Žalovaná poukázala na to, že měla na vyhodnocení situace pouhý jeden den, a proto nebylo v jejích silách, aby si od velvyslanectví vyžádala jakékoliv stanovisko. Proto tedy pouze svým kvalifikovaným odhadem stanovila lhůtu zajištění na 60 dnů. Vycházela přitom z průběhu plánování první realizace správního vyhoštění, kdy od ověření totožnosti a následného obstarávání potřebných dokumentů až do odletu, který se měl uskutečnit dne 26. 2. 2022, uplynulo přesně 68 dnů.
19. Vzhledem k tomu, že se žalované ve spolupráci s ŘSCP podařilo zajistit žalovanému již dva termíny odletu do domovského státu, je zřejmé, že řízení spěje k dosažení sledovaného účelu, a to výkonu správního vyhoštění. Pokud by žalobce sám vědomě nezmařil výkon správního vyhoštění tím, že si způsobil zranění, které si vyžádalo jeho ošetření v chirurgické ambulanci, byl by v těchto dnech na území svého domovského státu. Závěrem lze shrnout, že si žalobce vlastním přičiněním prodloužil pobyt v zařízení pro zajištění cizinců a nyní se domáhá propuštění na svobodu podanou žalobou. Jeho propuštěním by došlo k pokračování jeho neoprávněného putování po státech EU až do Francie, která je jeho cílovou destinací.
20. Z uvedených důvodů žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a ve smyslu § 172 odst. 5 ZPC ve věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce nařízení jednání nepožadoval a soud neshledal v posuzované věci nařízení jednání jako nezbytné.
22. Napadené rozhodnutí tedy krajský soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 1 věty první s.ř.s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného k datu vydání napadeného rozhodnutí, který je zachycen ve správním spisu žalované.
23. Ze **správního spisu** vyplývá, že žalobce byl zadržen dne 9. 10. 2021 při kontrole na silnici. Bylo s ním zahájeno řízení o uložení správního vyhoštění a sepsán protokol. Dne 10. 10. 2021 bylo vydáno také prvotní rozhodnutí o zajištění na dobu 50 dnů za účelem správního vyhoštění a také rozhodnutí č. j. KRPJ-107378-27/ČJ-2021-160022-SV, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území států EU, byla stanovena v délce dvou let. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. 10. 2021.
24. Dne 12. 10. 2021 žalovaná požádala ŘSCP o ověření totožnosti uvedené osoby a zajištění cestovního dokladu. O komunikaci s ŘSCP vypovídá též úřední záznam ze dne 23. 11. 2021, podle něhož doposud ŘSCP neobdrželo odpověď od velvyslanectví Alžírsko. Na to bylo vydáno rozhodnutí o prvním prodloužení zajištění, a to o 60 dnů. Dne 23. 12. 2021 bylo doručeno žalované sdělení ŘSCP ze dne 23. 12. 2021, že totožnost žalobce byla ověřena. Žalovaná se dotázala přípisem ze dne 17. 1. 2022, v jaké

předpokládané lhůtě bude možno provést realizaci správního vyhoštění zpět do domovského státu. Ze sdělení ŘSCP ze dne 17. 1. 2022 vyplývá, že samotná realizace správního vyhoštění byla plánována na den 26. 2. 2022, a to letecky s Air France přes Paříž. Na to bylo vydáno druhé rozhodnutí o prodloužení zajištění ze dne 23. 1. 2022, jímž byl žalobce zajištěn na dalších 50 dnů.

25. Ze sdělení ŘSCP ze dne 17. 2. 2022 vyplývá, že termín realizace správního vyhoštění byl stanovena den 26. 2. 2022 v 6:30 z letiště Praha. Podle úředního záznamu ze dne 25. 2. 2022 však žalobce onemocněl Covid-19, tudíž byla ze strany ŘSCP realizace správního vyhoštění zrušena. Podle sdělení ŘSCP ze dne 8. 3. 2022 vyplývá, že nová realizace správního vyhoštění jmenovaného je nyní plánována na 5. 4. 2022, a to letecky s Air France na trase Praha-Paříž –Alžír za účasti policejní eskorty, kdy do této doby ŘSCP musí zajistit víza pro vstup do Alžírsko pro členy policejní eskorty, což obvykle trvá cca 1 měsíc. Lhůta pro zajištění cizince do dne 17. 3. 2022 je proto nedostačující. Proto bylo vydáno třetí rozhodnutí o prodloužení zajištění ze dne 15. 3. 2022, jímž bylo zajištění žalobce prodlouženo o 20 dnů.
26. Podle úředního záznamu ze dne 5. 4. 2022 bylo zjištěno, že se žalobce na pokoji v ZZC Balková sebepoškodil pořezáním v oblasti stehen neznámým předmětem a byla vyžádána asistence Policie ČR. Při příchodu policistů se žalobce zabarikádoval na pokoji a odmítl spolupracovat. Následně byl násilím spoután a odveden k ošetření, přesto kladl odpor. Při ošetření byla zjištěna mnohočetná povrchová zranění dolních končetin v horní oblasti stehen, konkrétně řezná rána na pravém stehně o délce asi 12 cm. Bylo zjištěno, že si poranění žalobce způsobil plíškem z respirátoru. Na to bylo vydáno napadené rozhodnutí, které je předmětem přezkumu v této věci.
27. Žaloba je důvodná.
28. Krajský soud úvodem shrnuje, že žalobce byl v předmětné věci zajištěn za účelem jeho správního vyhoštění ve smyslu ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) ZPC. Podle tohoto ustanovení platí, že „*Policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*“
29. Krajský soud uvádí, že z hlediska podmínek pro vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění cizince skutkový stav odpovídal zákonnému rámci. Žalobce nedisponoval žádným cestovním dokladem a v řízení projevil svůj úmysl dobrovolně nevycestovat zpět do Alžírsko a setrvat na území členských států EU. Zjištěný skutkový stav svědčí o tom, že se v jeho případě jedná o ilegální migraci do EU s ekonomickou motivací za účelem obstarání lepšího výdělků. Žalobce navíc chtěl pokračovat v cestě do Rakouska, tedy pokračovat ve svém protiprávním jednání (neoprávněném překračování hranic členských států EU ve spojení s neoprávněným pobytem na území EU). Ve věci bylo vydáno rozhodnutí o uložení správního vyhoštění na dobu 2 let, které nabylo právní moci. Žalobce pak nevzněsł žádné konkrétní žalobní námitky týkající se důvodů pro prodloužení zajištění.
30. Je třeba uvést, že žalovaná již v posuzované věci vydala několik rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce a vyčerpala tak standardní zákonný limit pro délku trvání doby zajištění, který činí 180 dnů. Pro další zajištění je třeba splnit podmínky uvedené v ustanovení § 125

odst. 2 ZPC, který uvádí: „*Policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud a) cizinec v průběhu zajištění zmařil výkon správního vyhoštění nebo vycestování, b) cizinec uvádí nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění náhradního cestovního dokladu, nebo je odmítá uvést, nebo c) v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí. Podle ustanovení § 125 odst. 3 ZPC pak platí, že doba trvání zajištění podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmí překročit v souhrnu 545 dnů.*“

31. Zákonná úprava zde v zásadě koresponduje s právem Evropské unie, konkrétně čl. 15 návratové směrnice, který stanoví mimo jiné maximální dobu pro trvání zajištění. Zajištění nesmí v zásadě přesáhnout **šest měsíců** (čl. 15 odst. 5 návratové směrnice, srov. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, který stanoví tuto dobu na 180 dnů). Výjimky z tohoto pravidla, za nichž je možné šestiměsíční dobu zajištění prodloužit o dalších dvanáct měsíců, jsou taxativně vymezeny v odstavci 6 téhož ustanovení. Při určení délky zajištění či jeho prodloužení v konkrétním případě je třeba mít na paměti, že „*[j]akékoli zajištění musí trvat co nejkratší dobu, a pouze dokud jsou s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění. Ukáže-li se, že reálný předpoklad pro vyhoštění přestal z právních nebo jiných důvodů existovat nebo že přestaly existovat podmínky uvedené v odstavci 1, ztrácí zajištění odůvodnění a dotčená osoba musí být bezodkladně propuštěna*“ (čl. 15 odst. 4 návratové směrnice).“
32. Právo na osobní svobodu je jedním z nejvýznamnějších základních práv. Zbavení osobní svobody proto musí představovat výjimku ze zásady, že veřejná moc nemůže jednotlivce osobní svobody zbavit. Přípustnost této výjimky podmiňují úzce vykládaná kritéria definovaná v čl. 5 Evropské úmluvy o lidských právech („Úmluva“), čl. 8 Listiny, zákoně o pobytu cizinců a směrnici č. 2008/115/ES („návratová směrnice“). Z čl. 15 odst. 4 návratové směrnice vyplývá, že jednou z podmínek zákonnosti zajištění je existence reálného předpokladu vyhoštění. Každé zajištění cizince musí sledovat konkrétní účel – v tomto případě uskutečnění správního vyhoštění žalobce. Zajištění nemůže obstát, pokud během něj tento účel nebude reálně možné naplnit.
33. Zákonná úprava zde v zásadě koresponduje s právem Evropské unie, konkrétně čl. 15 návratové směrnice, který stanoví mimo jiné maximální dobu pro trvání zajištění. Zajištění nesmí v zásadě přesáhnout šest měsíců (čl. 15 odst. 5 návratové směrnice, srov. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, který stanoví tuto dobu na 180 dnů). Výjimky z tohoto pravidla, za nichž je možné šestiměsíční dobu zajištění prodloužit o dalších dvanáct měsíců, jsou taxativně vymezeny v odstavci 6 téhož ustanovení. Při určení délky zajištění či jeho prodloužení v konkrétním případě je třeba mít na paměti, že „*[j]akékoli zajištění musí trvat co nejkratší dobu, a pouze dokud jsou s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění. Ukáže-li se, že reálný předpoklad pro vyhoštění přestal z právních nebo jiných důvodů existovat nebo že přestaly existovat podmínky uvedené v odstavci 1, ztrácí zajištění odůvodnění a dotčená osoba musí být bezodkladně propuštěna*“ (čl. 15 odst. 4 návratové směrnice).“
34. Ze shora nastíněných normativních hledisek vyplývá, že v situaci, kdy je cizinec zajištěn na déle než 180 dnů, je třeba trvat na zvýšených požadavcích na zdůvodnění omezení osobní svobody a délky tohoto zajištění (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 8 As 67/2012 – 54, přístupný na www.nssoud.cz). Z tohoto pohledu krajský soud nahlížel na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
35. Je třeba říci, že napadené rozhodnutí splňuje zákonné požadavky z hlediska zdůvodnění využití ustanovení § 125 odst. 2 ZPC, neboť mezi účastníky ani není sporu o tom, že žalobce zmařil uskutečnění správního vyhoštění tím, že těsně před svým eskortováním na letiště k odletu do Paříže a následně Alžíru si ublížil na zdraví takovým způsobem, že nebyl

schopen letecké přepravy. Jasnost existence důvodu pro prodloužení zajištění však nezdůvodňuje délku doby, o kterou bylo zajištění prodlouženo.

36. V tomto směru se napadené rozhodnutí odkazuje na sdělení ŘSCP ze dne 8. 3. 2022, podle něhož bylo vydáno předcházející rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce (tzn. třetí rozhodnutí o prodloužení zajištění) ze dne 15. 3. 2022, na základě něhož byla délka trvání zajištění prodloužena o 20 dnů. Jinak se pouze paušálně uvádí, že „s přiblížením k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Žalovaná je povinna zajistit potřebné náležitosti, a to zejm. vydání nového cestovního dokladu, obstarat letenku nebo vyjednat průvoz přes jiné státy EU.“
37. Krajský soud musí souhlasit se žalobcem v tom, že toto zdůvodnění prodloužení délky zajištění nestačí, je paušální a velmi obecné. Jakkoliv krajský soud bere v potaz to, že žalovaná musela vydat napadené rozhodnutí bez prodlení, zdůvodnění prodloužení délky doby zajištění je nezbytnou náležitostí rozhodnutí, kterou ani v takové situaci nelze pominout.
38. Krajský soud je navíc toho názoru, že argumenty potřebné pro zdůvodnění délky doby zajištění měla žalovaná k dispozici, což potvrzuje i vyjádření žalované k žalobě. Tím však není možné nedostatky napadeného rozhodnutí dohnat. Úvaha o tom, jak dlouho zabral proces vydání cestovního dokladu a zařízení potřebných náležitostí k vycestování žalobce, je samozřejmě relevantní a měla být součástí napadeného rozhodnutí, a nikoliv až vyjádření k žalobě.
39. Naproti tomu, odkaz na sdělení ŘSCP ze dne 8. 3. 2022 není zcela přiléhavý a zakládá spíše určitý rozpor úvahy o prodloužení zajištění s podklady obsaženými ve správním spisu. V tomto sdělení ŘSCP uvádí, že v prosinci 2021 obdrželo od Velvyslanectví Alžírsko zprávu, že totožnost žalobce byla ověřena. Poté ŘSCP počalo činit kroky k realizaci správního vyhoštění, které bylo původně plánováno na 26. 2. 2022, ale bylo zmařeno onemocněním Covid-19. Nová realizace správního vyhoštění pak byla plánována na den 5. 4. 2022. Samotné ŘSCP uvádí, že do této doby je třeba zajistit víza pro vstup do Alžírsko pro členy policejní eskorty, což obvykle trvá jeden měsíc.
40. Pokud už krajský soud odhlédne od toho, že všechny tyto informace se primárně vztahovaly k termínu realizace vyhoštění dne 5. 4. 2022, ani tak prostý odkaz na toto sdělení neodůvodňuje přiměřenost doby prodloužení zajištění. Je zřejmé, že všechny učiněné kroky rozhodně není třeba opakovat (zejm. ověření totožnosti), naopak je třeba zajistit nově letenku a víza pro policejní doprovod, příp. nový cestovní doklad pro žalobce. Tyto otázky měly být konkrétně obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalovaná měla rámcově určit (příp. za přiměřeného použití citovaných informací ze sdělení ŘSCP ze dne 8. 3. 2022), jak dlouho tyto kroky potrvají.
41. V případě potřeby žalovaná mohla trvání těchto jednotlivých kroků kvalifikovaně odhadnout, ale pak je třeba, aby byla doba zajištění spíše kratší a umožňovala častější přezkum v případě iniciativy žalobce (srov. obdobně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021-32). Je možné, že pak by doba prodloužení zajištění v délce 60 dnů mohla být za určitých okolností vnímána jako přiměřená. Bez podrobnějšího vysvětlení však takto stanovená doba prodloužení zajištění nepostačuje (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2020, č. j. 4 Azs 340/2018 – 28, přístupný na www.nssoud.cz)

42. Jelikož žalovaná dostatečně podrobně a srozumitelně neodůvodnila délku prodloužení doby zajištění, je napadené rozhodnutí v části stanovení délky doby prodloužení zajištění skutečně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.].

VI. Závěr a náklady řízení

43. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem obsaženým v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
44. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení neuplatnil a ani ze spisu není zřejmé, že by mu nějaké náklady v soudním řízení vznikly. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. května 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce